

Fari at minnast mammu

Ann Dahl Hansen sigur, at familjan hevur altíð spælt ein týðningarmiklan leiklut í hennara starvi, og tí fer hon at minnast mammu sína, tá hon skal prædika á Ólavsøku

Danjal av Rana, danjal@sosialurin.fo

Í ár er tað Ann Dahl Hansen, prestur í dómkirkjuni í Havn, ið skal halda prædikuna í kirkjuni Ólavsøkudag.

Hvør prestur, sum skal prædika, fylgir eini ávísari raðfylgju, so at tað altíð er tann prestur, ið hevur verið í starvi longst, men ikki hevur hildið prædiku á Ólavsøku fyrr, sum eigur tørn. Hetta merkir, at prestarnir vita í mong ár frammanundan, nær teir skulu prædika, og so varð eisini hjá Ann Dahl Hansen.

– Jú, tað eru fleiri ár síðani, at eg visti, at eg skuldi prædika á Ólavsøku 2015. Tað er eisini so, at vit hava ein eykamann kláran, um presti berst undan Ólavsøkudag. Tá er tað tann prestur, sum skal prædika tvey ár seinni, sum traðkar til, so hann má eisini fyrireika seg. So eg havi longu skrivað eina Ólavsøkuprædiku fyri tveimum árum síðani, men tíbetur kundi rætti presturin halda taluna tað árið, sigur Ann Dahl Hansen, sum varð sett í starv í 2008, og tí

»Ólavsøkurnar hjá okkum eru ofta merktar av størvunum hjá mær og manninum. Hann tekur ofta upp, tá Ólavsøkan verður sett, meðan eg gangi skráðgongu Ólavsøkudag«

er næst í røðini at halda Ólavsøku-prædikuna.

Hóast tað ikki verður almannakunngjørt, hvør prædikar á Ólavsøku fyrr enn í juni, so hevur hon longu fyrireikað taluna í fleiri mánaðir. Teksturinn fylgir kirkjubókini og í ár er tað skriftbrotið úr Matteus evangelium kapittul 16, vers 24 til 27.

– Hetta er ein sera rannsakandi tekstur, og eg havi arbeitt nógv við honum. Jesus tosar um at avnokta seg sjálvan, at taka upp kross sín og at lata sítt lív. Eg haldi hetta er ein sera viðkomandi tekstur fyri okkara tíð, sigur hon.

– Hóast eg havi ein ásettan tekst

at halda meg til, biði eg altíð Gud um at geva mær ein boðskap at bera kirkjufólkinum, og tað trúgvi eg eisini, at eg havi fingið hesaferð, sigur Ann Dahl Hansen.

– Vit hava tað gott her í Føroyum og umstøðurnar at vera trúgvandi er nógv betri enn í mongum øðrum londum. Her hugsi eg um, at vit kunnu savnast frítt um Guds Orð, uttan at óttast at vera forfylgd ella dripin fyri okkara trúgv. Kortini eri eg farin at spyrja meg sjálva, er tað so lætt at vera kristin í Føroyum í dag, sæð í ljósinum av tekstinum til prædikuna í ár, hugleiðir Ann Dahl Hansen um, uttan at vit skulu

avdúka over nógv um Ólavsøku-prædikuna.

Hendan Ólavsøkan verður sjálvandi nógv merkt av, at hon sjálf skal prædika, men annars verður hon væntandi sum flest aðrar Ólavsøkur fyri Ann Dahl Hansen og familjuna.

– Ólavsøkurnar hjá okkum eru ofta merktar av størvunum hjá mær og manninum. Hann tekur ofta upp, tá Ólavsøkan verður sett, meðan eg gangi skráðgongu Ólavsøkudag. Annars hava vit nøkur fäst stöð, vit plaga at vitja, eins og at vit ofta standa í básum fyri ymisk ítróttarfeløg. Eftir setanina Ólavsøkuaftan hevur verið fastur siður at fara niðan til okkara

Matt. - Kapittul 16

v24 Tá segði Jesus við lærisveinar Sínar: "Vil onkur koma aftan á Mær, má hann avnokta seg sjálvan og taka upp kross sín og fylgja Mær.

v25 Tí tann, sum vil bjarga livinum, skal missa tað; men tann, sum missir lív sítt fyri Mína skuld, skal finna tað.

v26 Tí hvat batar tað menniskjanum, um tað vinnur allan heimin, men má lata sál sína afturfyri! Ella hvat kann menniskja geva aftur fyri sál sína!

v27 Menniskjasonurin skal koma í dýrd Faðirs Síns við einglum Sínum; og tá skal Hann lata ein og hvønn fáa aftur eftir atburði hansara.

til ein drekkamunn, og tá stökkur øll familjan ofta inn á gólvið. Í ár verið eg neyvann tann, ið situr longst uppi, men tey skulu tó vera hjartaliga vælkomnin at vitja kortini, greiðir Ann Dahl Hansen frá.

Alt verður tó ikki gleði og gleimur á Ólavsøku. Ann Dahl Hansen sigur, at nú eru brátt trý ár liðin, síðani mamma hennara andaðist.

– Hon setti sín dām á Ólavsøkur okkara, meðann hon var hjá okkum. Hon og øll familjan hava eisini altíð stuðlað mær í mínum prestakalli, og hon var ómetaliga stolt av, at eg var vorðin prestur. Hon hevði heilt víst sitið í kirkjuni Ólavsøkudag, um hon enn varð her, so eg vænti, eg fari at bera henni eina heilsu, tá eg skal prædika, sigur Ann Dahl Hansen at enda.